01/12/2021

Patriarhul, de Ziua Naţională: Unitatea naţională este simbol al demnităţii poporului român

Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul României, cu prilejul Zilei Naţionale a României, 1 Decembrie 2021:

Prin rugăciune, prin cuvânt rostit, prin cărți tipărite, prin prezența personală şi fapta concretă a slujitorilor ei, Biserica a fost activă în lucrarea de unire a poporului român într-un stat român unitar, contribuind la realizarea acestui ideal prin ierarhi cărturari, preoţi şi diaconi patrioţi, profesori de teologie şistudenți în teologie, aceștia având talent oratoric, putere de convingere şi de mobilizare, dar şi prin călugări sau călugărițe care au îngrijit soldații răniți, prin mănăstiri şi parohii care au organizat colecte de bani şi de alimente, toţi împreună încurajând moral şi ajutând material pe luptătorii români pentru libertate şi unitate națională.

În timpul Războiului din perioada 1916-1918, mai mult de 250 de preoțiortodocșiromâni au însoțit trupele armatei române pe câmpurile de luptă în calitate de confesori militari. Unii dintre ei au murit pe front, alții au fost luați prizonieri şi deportați.

Peste 200 de călugări şi călugărițe au activat ca infirmieri în diferite spitale de

campanie sau pe front, unii murind la datorie, din cauza tifosului exantematic. Sute de preoți au fost anchetați, jefuiți sau alungați din parohiile lor de către inamic, 40 de preoţi au murit împușcați în teritoriile ocupate de trupele germane, austro-ungare şi bulgare.

În Transilvania, 150 de preoți au fost aruncați în închisorile maghiare, unii fiind condamnați la moarte sau la ani grei de închisoare. Alți peste 200 de preoți au fost deportați în vestul Ungariei, în județul Șopron, unde au trăit în condiții inumane până la eliberarea lor în 1919 de către trupele române[1].

În ceea ce privește evenimentul însuși al Marii Uniri de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918, între cei 1228 de delegați oficiali din Adunarea Națională Constituantă au fost şi mulţi slujitori ai Bisericii.

În dimineața zilei de 1 decembrie 1918, la sfârșitul Sfintei Liturghii săvârșite în biserica ortodoxă din Alba Iulia, Episcopul Miron Cristea al Caransebeșului a citit rugăciunea pentru dezrobirea neamului românesc.

Cuprinsul profund al rugăciunii rostite a creat o emoție foarte puternicăîn rândul celor prezenți, încât întreaga biserică a intonat apoi imnul „Deșteaptă-te, române!”. „Nu era nici un ochiu uscat. Din ochii tuturor curgeau sfintele lacrimi ale învierii noastre naționale”, consemna în acele zile revista Biserica şi Şcoala din Arad[2].

Ședința Adunării Naționale Constituante s-a încheiat cu un cuvânt festiv al Episcopului ortodox Ioan I. Papp al Aradului şi locţiitor de Mitropolit al Ardealului, care accentua ideea potrivit căreia, clerul și poporul sunt „una în cugete și simțiri, sunt una în dorințele și aspirațiunile naționale de la vlădică până la opincăși de la opincă până la vlădică.Participă cu același sentiment al unității și legăturii de simțire cu credincioșii la acest eveniment, care este garanția constituirii poporului român ca națiune românească liberăși unica îndreptățită a dispune de soarta sa prezentăși viitoare”[3].

La 14 decembrie 1918, delegația românilor ardeleni, compusă din Episcopul ortodox Miron Cristea, Episcopul greco-catolic din Gherla Iuliu Hossu, Alexandru Vaida-Voievodși Vasile Goldiș, a prezentat Regelui Ferdinand, la București, actul unirii de la 1 decembrie 1918.

Astăzi, la aniversarea a 103 de ani de la Marea Unire din 1 decembrie 1918, exprimăm omagiul şi recunoștința noastră tuturor făuritorilor actului măreț al istoriei noastre pentru care au luptat românii secole de-a rândul, ştiind că unirea tuturor provinciilor româneşti într-un stat român unitar a fost încoronarea multor eforturi jertfelnice, spirituale şi materiale,de afirmare a conștiinței naţionale şi a

dorinţei de unitate naţională.

Pentru toate binefacerile Marii Unirii, aducem astăzi mulțumire lui Dumnezeu Cel preaslăvit în Sfânta Treime şi pomenim cu recunoştinţă pe toţi eroii români care s-au jertfit pentru libertatea, unitatea şi demnitatea poporului român.

De Ziua Naţională a României reafirmăm în mod solemn preţuirea şi dragostea faţă de poporul român.

Îndeosebi, este necesar să contribuim, prin rugăciune, solidaritate şi fapte bune, la ajutorarea celor care au suferitca urmare a pandemiei Covid-19. Totodată, ne rugăm pentru odihna sufletelor medicilor şi pacienţilor decedaţi în lupta lor cu pandemia.

O grijă deosebită este necesară şi pentru păstrarea identităţii şi spiritualităţii româneşti în viaţa românilor aflaţi printre străini, în diaspora română.

În concluzie, toți românii avem datoria sfântă să păstrăm şi să cultivăm darul unității naţionale ca fiind un simbol al demnității poporului român.

† Daniel
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

[1]Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu, Membru corespondent al Academiei Române, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, ediția a-III-a revăzută, editura BASILICA, București, 2013, p. 471-473.
[2]BisericaşiȘcoala, XLII (1918), 47, p. 2.
[3]Biserica și Școala, XLII (1918), 49, p. 1.

Foto credit: arhivă Basilica.ro

Basilica.ro